

Reis naar Hongarije voor senior dierenartsen, van 11 tot 16 mei 2014

Op **zondag** 11 juni 2014 om 10.30 uur landde de groep dierenartsen onder leiding van Henk van Dam op de luchthaven van Budapest. De bus stond klaar voor transport in noordelijke richting. De eerste bestemming was een lunch in Szentendre. Een leuk stadje, ruim voorzien van winkeltjes met kleedjes en andere spulletjes vooral bestemd voor toeristen.

Na de lunch werd de reis voortgezet naar de Donauknie, waar de Donau van westelijke richting naar het zuiden ombuigt. In Ezstergom was naast het mooie uitzicht over de Donau een grote basiliek te bewonderen.

Daarna reden wij door een druilerig landschap twee uur naar Bratislava. Twintig kilometer na de Hongaars/Slowaakse grens wachtte in Bratislava hotel Apollo.

Daar kostte het de nodige moeite om de kamers te bereiken. Liftdeuren die te snel weer dicht gingen of helemaal niet open gingen, waarna de lift met inhoud weer op pad ging naar het uitgangspunt.

Maandagochtend gingen we na het ontbijt met de bus Bratislava in. De gids wees tijdens een rondrit de ambassades van verschillende landen aan. We bekeken de Burcht op een heuvel ten westen van de binnenstad, met een mooi uitzicht over de Donau en over een groot Oostenrijks windmolenpark.

Daarna maakten we met de gids een wandeling door de stad en stapten enkelen voor een rondrit in het treintje.

Op de terugweg naar de bus kwamen we langs een veld met houten kruisen. Er hingen herdenkingsposters over de mensen die omgekomen waren bij de strijd in Kiev enkele maanden eerder.

Na een kopje koffie bij de bus werd de rit voortgezet door een groen landschap met voornamelijk landbouwgrond. Vee zagen we nergens buiten.

Om 14.00 uur kwamen we enigszins hongerig voor de lunch in Bögöte aan. Maar toen werden er ook heel ruim frietjes en gepaneerde schnitzels geserveerd.

Het volgende doel was de appelboomgaard Almakuti in Zalaszentó. De familie Van Maurik vertelde ons alles over de boomgaard, de verwerking van de appels en het koelhuis. Het was prachtig weer en we namen graag de tijd voor het bekijken van de appelgaard en de gebouwen. Inmiddels was het te laat om nog te gaan zwemmen in de warme

bronnen van Heviz. Het bezoek aan dit stadje werd beperkt tot een drankje-voor-het-diner op een terras.

Om half acht kwamen we aan bij Hotel del Porte, een leuk hotel in Balatonföldvár aan de zuidelijke oever van het Balatonmeer. Na een goed diner werd er lang nage tafeld, en daarna was het ook in de gezellige lounge nog goed toeven.

Dinsdagmorgen stapten we na het ontbijt weer in de bus. Het weer was weer grijs, helaas geen weer voor een picknick. Maar Henk wist onderweg voor ruim 40 mensen bij een restaurant te reserveren voor de lunch.

Daarna reden we door naar een Canadees bedrijf met Red Angus runderen: Rio Alto, vlak bij de Kroatische grens, in Berzence. Extensief, met weinig dieren op een groot natuurterrein. Twee medewerkers gingen mee naar de wei, waar we de runderen op afstand zagen. Er was veel te vertellen en er werden veel vragen beantwoord.

Intussen begon het echt te regenen. In de regen bij de bus dronken wij koffie. Koffie in de bus was streng verboden.

Na de lunch volgde een bezoek aan het bedrijf van de familie Claessens in Bohas. Vanuit België was men hier in 1995 gestart met 300 runderen. Nu was het een bedrijf met 1000 runderen en daarnaast een groot aantal zeugen. Er zijn drie dierenartsen in dienst met elk hun eigen specialiteit en twee inseminatoren.

We bekeken de locatie waar het voer werd gemaakt, keken in de regen rond bij de varkensstallen en we reden met de bus de runderstal in. Ook de melk carrousel en de rest van het bedrijf werd bekeken.

Op de terugweg gingen we langs een supermarkt. Ook al waren er geen picknick-inkopen nodig, de voorraad koffie moest wel op peil blijven. Hongaarse koffie bleek niet nodig, want de winkel verkocht gewoon Douwe Egberts. En voor de zekerheid werd er ook een voorraadje wijn en bier ingeslagen.

Na het diner maakte een deel van de groep een wandeling die eindigde in een aardige gelegenheid waar koffie of desgewenst iets anders werd geschonken. In het hotel waren intussen de kaartspelers weer goed op gang gekomen.

De **woensdag** begon met een boottocht op het Balatonmeer. De schuimkopjes op de golven weerhielden ongeveer de helft van de deelnemers ervan om mee te gaan op de boot. En het was zo'n mooie boottocht al was het water een beetje woelig. Vasthouden was zo nu en dan wel belangrijk. Op de heenweg achter op de boot om een beetje uit de wind te blijven, maar op de terugweg comfortabel op het voordek.

Daarna gingen we op pad naar de poesta's. Voor de lunch hielden we halt in Dunafjordvar. Een chauffeurscafé kon wel onverwacht een dikke veertig eters aan. Er was alleen een dagmenu beschikbaar en dat betekende schnitzels. Maar het was best een goed alternatief aangezien een picknick door de weersomstandigheden niet mogelijk was.

Na de lunch gingen we de Donau over. Het land werd ruiger, zeker in de gebieden die tot het Nationale Park behoorden. In de verte zagen we een enkele kudde met herder. Te ver weg om te bezoeken en bovendien was het weer er ook niet naar.

Op zoek naar een niet te vinden leuk wijnhuis bezochten we het moderne pand van de Birkas wijnen.

Daar proefden we de diverse wijnen. In het winkeltje werd nog een glaasje palinka aangeboden. Daar werd ook gebruik gemaakt van de mogelijkheid een flesje te kopen. Daarna mochten we de wijnkelder en het productiegedeelte bekijken.

Aan het eind van de middag kwamen we aan in het Sarlospuszta hotel.

Een hoofdgebouw met eetzaal, een dierentuintje, sportmogelijkheden, paardenstallen en een manege. Daarnaast enkele bijgebouwen met hotelkamers.

Het zingen van het Absyrtus bij het diner was nog maar een voorproefje van een muzikale avond.

Na het diner werden we verrast door drie Hongaarse musici. Met viool, bas en accordeon. Met echt Hongaarse muziek, maar ook met enkele meezingers. En toen lokte de dansvloer natuurlijk ook, zodat vele voetjes van de vloer gingen.

De **donderdag** bleek een echte regendag te zijn. Nog voor het ontbijt in de regen was er een rit in huifkarren en een open kar. De bedoeling was om zwijnen te zien. Alleen vanuit de eerste wagen zag men één wegrennende big, een haas op het pad en een ree in de verte. De achterste (open) kar zag alleen maar paraplu's. Maar de nachtegaal was voor iedereen te horen.

Na het ontbijt stond de paardenshow op het programma. Normaal vindt die buiten plaats, maar vanwege de regen deze keer in een hal.

Ruiters met knallende zwepen. Ze lieten de paarden galopperen, gaan liggen en in hondenzit zitten.

Er was een span van vijf paarden met op de achterste twee een staande man.

Ze lieten zien dat een ezel bijna hetzelfde kan als een paard. Enkelen uit onze groep lieten zich met de zweep om de oren slaan en gingen ook even te paard of te ezel.

Na een borrel en koffie hield een medewerker van het hotel een praatje over de geschiedenis van het hotel. Aan het begin was het park militair, later kreeg het een recreatieve functie, o.a. tot de val van de muur voor de DDR. De spreker had ook een boerenbedrijf. De regels van het park en de EU maken het voor de boeren wel moeilijk.

Na een warme lunch met schnitzels vertrokken we bij 11 graden en nog steeds regen. In de bus vertelde Ed ter Laak van alles over de vogels die we gezien hadden tijdens de reis. Zilverreigers en ooievaars. De bonte kraai, die in Nederland niet meer gezien wordt, evenals de veldleeuwerik. De wiewaal was al gehoord bij het hotel Del Porte en vanmorgen tijdens de rit nog de nachtegaal.

Rond 15.00 uur waren we in het hotel Gastland in Budapest. In een aparte zaal kon naar hartenlust worden gekaart en speelden Job en John eindelijk hun schaakspel.

Het diner was een ruim voorzien buffet, met in elk geval met heel veel andere dingen dan schnitzels.

Na het diner werden we een uurtje losgelaten in een winkelcentrum. Na inscheping konden we genieten van een vaart over de Donau met de prachtige gebouwen badend in het licht en de verlichte bruggen. Met Weense muziek aan dek en een glas bubbelwijn.

Even na 23.00 uur waren we terug in het hotel. Een deel van het gezelschap deed daarna op de kamer van Henk nog z'n best om zoveel mogelijk van de voorraad wijn en bier op te maken.

Het bezoek aan Budapest op **vrijdag** begon met een rit naar de Gellertheuvel. Met het prachtige uitzicht over de stad en de Donau werd daar een groepsfoto gemaakt.

Daarna reden we naar de Burcht en de Matthiaskerk. De Nederlandstalige gids leidde ons daar tijdens een wandeling rond. Het was er druk, erg veel toeristen. Tijdens de daaropvolgende rondrit door de stad kregen we nog veel informatie van de gids over de stad Budapest. Dat Buda de kant is met de bergen en de Burcht en dat Pest het platte deel is met het parlamentsgebouw. Ze vertelde over de zeven bruggen over de Donau, waarvan de kettingbrug de oudste is, over de historie van de stad en over het ontstaan van de Hongaarse taal.

Vóór we op het vliegveld aankwamen hield Tine een afsluitend praatje. Ze bedankte de chauffeur. Ze vermeldde dat namens de groep kaarten zijn gestuurd aan hen die niet mee konden. En ze bedankte natuurlijk de onovertroffen Henk.

In de hal van het vliegveld werden belegde broodjes en de rest van de wijn genuttigd. Tegen een uur of vijf landde en tevreden gezelschap weer op vliegveld Eindhoven.

Hennie Hadderingh
(met dank aan Riet van Leeuwen voor haar notities)
